

Protokoll fra NHFs sanksjonskomité av saksnr. 06/25-28 den 31.01.2026

Behandlet av: [Anonymisert]

Saksnr	06	2025-28	Dato til SAK:	18.12.2025
Kampdato:	06.12.2025		Anmelder:	NHFs påtalenemnd
Saksnavn:	Dommerne opplever trakassering fra publikum			
Kampnr:	[Anonymisert]			
Kampmotstandere:	[Anonymisert]			
Dommere:	[Anonymisert]			
Delegat:	--			
Tidtager/sekretær:	[Anonymisert]			

Sakens bakgrunn:

[Anonymisert klubb A] er av påtalenemnda anmeldt for brudd på NHFs lov §1(3) og (4), samt brudd på NHFs protest- og disiplinærreglement §5 (2). Dette som arrangør av elitekampen mellom [Anonymisert klubb A] og [Anonymisert klubb B] den 6. desember 2025.

Den nærmere bakgrunn er rapport fra kampens dommere som opplever at egen sikkerhet under kampen ikke ble ivaretatt ved at de under kampen ble utsatt for gjentatte tilrop fra en gruppe hjemmesupportere som ble opplevd som personangrep mot dem som dommere. Dommerne opplyser videre at de også etter kampen i sekretariatsområde ble oppsøkt av enkeltpersoner fra publikum som ytret misnøye mot dømmingen, uten at det var personell fra arrangør til stede for å hindre dette.

Ifølge dommerne hører de under kampen tilrop fra supportergjengen som eksempel:

- Jævla dommere
- Fitte dommere
- Det går ikke an å være så jævla dårlig som dere
- Kokosdommere
- Dere er så jævla tragisk dårlige
- Hore som dere skulle ikke dømt håndball
- Skandale dommere
- Stygge hore

Dommerne opplyser videre at dette ble tatt opp med arrangør i pausen, og i starten av annen omgang høres ingen tilrop fra tribunen. Utover i annen omgang tiltar imidlertid tilropene igjen hvorefter kamplederne midlertidig stanser kampen og gir beskjed til arrangør for andre gang. Arrangøren gir supporterne tilsnakk til høylytte protester fra disse.

Dommerne skriver i sin rapport at arrangøren etter deres oppfatning ikke gjør tilstrekkelig med tiltak utover i kampen for å stanse tilropene fra tilskuerne.

Det er i saken ubestridt at supportergjengene det siktes til i rapporten heier på hjemmelaget [Anonymisert klubb A] og i hovedsak består av spillere fra klubbens junior og gutteavdeling. Kampen var et «lokaloppgjør» i eliteserien med ca. 500 tilskuere, hvor supporterjengen var en tilsiktet del av et arrangement som hadde mål om å skape engasjement, liv og støy i hallen.

Av dommerrapporten eller innhentet dokumentasjon fremkommer ikke om tilropene av grovere karakter nevnt i rapporten kommer fra enkeltperson(er) eller flere i gruppen.

I sitt tilsvare avviser [Anonymisert klubb A] dommernes fremstilling av hendelsesforløp og innhold i tilrop fra publikum. Arrangøren anfører å ha innhentet informasjon fra arrangørstab, TV-team, plottere og andre tilsted i hallen og på tribunen. Basert på dette opplever de store deler av rapporten som direkte misvisende.

Arrangøren viser videre til at supporterne det siktes til er klubbens egne spillere på G16, G18 og G20 som er til stede på alle kamper. De reagerer videre på at dommerne i sin rapport opplyser at de allerede ved supporterjengens ankomst til hallen opplever at «disse kun er her for å skape kvalme». Arrangøren beskriver påstanden som fullstendig grunnløs.

Arrangøren opplyser videre at de har registrert tilrop som «kokosdommere» og «kjøpt og betalt» mv. De mer grove og kjønnsdiskriminerende tilropene som er nevnt i dommerrapporten tar arrangøren avstand fra, men presiserer at ingen av klubbens representanter eller de arrangøren har snakket med fra tribunen har hørt disse.

Videre opplyser arrangør å ha tatt ansvar når dommerne i pausen, og ved en anledning i andre omgang, adresserte dette ovenfor arrangør. Dette ved tilsnakk til en enkeltperson utpekt av dommerne og supporterne som gruppe.

[Anonymisert klubb B] har i sin rapport opplyst at de ikke opplevde supporterne som problematisk, men at de heller laget mye lyd og bra stemning i hallen. De hørte noen kommentarer, men ikke noe mot eget lag de oppfattet «over grensa». Det opplyses i rapporten at de ikke har forutsetning for å uttale seg om dommernes opplevelse, og presiserer at de ikke vil betvile dommernes versjon av faktum.

Både tidtaker og sekretær opplyser at de hørte lite av innholdet i tilropene fra tribunen, og således verken kan bekrefte eller avkrefte dommernes opplevelse. Tidtaker bekrefter at arrangøren ved to anledninger underveis i kampen ga supporterne tilsnakk.

Ved behandlingen forelå:

1. Dommerrapport
2. Tilsvarende bra [Anonymisert klubb A]
3. Uttalelse fra [Anonymisert klubb B]
4. Uttalelse fra sekretær
5. Uttalelse fra tidtaker
6. Protokoll fra SAK 003/25-28
7. Protokoll fra AK 001/25-28

Sanksjonskomiteens uttalelse:

Sanksjonskomiteens (SAK)s avgjørelse er avsagt under dissens.

Flertallet – [Anonymisert] – finner basert på dommerrapporten å kunne legge til grunn at dommerne, fra en eller flere personer blant [Anonymisert klubb A] s supportere, mottar tilrop underveis i kampen som er kjønnsrelaterte, grove og ikke akseptable på et idrettsarrangement. Eksempler på dette er «fittedommere», «stygge hore» eller lignende.

I en tett kamp med høy temperatur og støynivå, kan flertallet ikke utelukke at dommerne kan ha misoppfattet det direkte innhold i enkelte av tilropene. Men at slik ord og uttrykk er brukt med referanse til dommernes kjønn og opptreden som dommere, finner flertallet å kunne legge til grunn som bevist.

Vår sak har ikke handlet om å identifisere hvem blant publikum som står bak tilropene. Ut fra innhentet forklaringer kan dette være en enkeltperson blant gjengen fra [Anonymisert klubb A], men det kan ikke utelukkes at flere kom med lignende tilrop. Det foreligger imidlertid ingen andre vitneobservasjoner i saken som har hørt denne typen tilrop, hvorefter flertallet ikke finner bevismessig dekning for at det har funnet sted mange og gjentatte tilrop av tribunen mot dommerne av grov karakter (fitted, hore mv) slik dommer-rapporten inneholder eksempler på.

Det er [Anonymisert klubb A] som av NHF er anmeldt for å ha forsømt sitt ansvar som arrangør etter § 5(2). Bestemmelsen lyder:

Ved tribunevold og andre alvorlige tilfeller av bråk og uorden (herunder rasisme, mobbing og trakassering) i tilknytning til et idrettsarrangement, kan idrettslag og andre organisasjonsledd som har ansvar for eller deltar i arrangementet, ilegges straff uavhengig av om forholdet rammes av reglene foran og uten at det kan påvises skyld

[Anonymisert klubb A] har som arrangør ansvar for arrangementet, og kan etter bestemmelsen straffes ved «ved tribunevold og andre alvorlige tilfeller av bråk og uorden». Bestemmelsen slår også fast at arrangøren kan ilegges straff også uten at det kan påvises skyld.

Selv om bestemmelsen peker på et objektivt ansvar, har flertallet i tidligere avgjørelsen lagt til grunn at hendelser bestemmelsen retter seg mot må være handlinger arrangøren har en reell mulighet å forebygge, påvirke og/eller begrense omfang og virkningene av. Ansvar for arrangør gjelder «alvorlige tilfeller», og det er naturlig å tolke bestemmelsen dithen at en viss alvorlighet kreves før en arrangør skal kunne staffes uten hensyn til skyld. Til illustrasjon mener vi en arrangør ikke kan straffes for en enkeltstående rasistisk ytring som kommer ut av det blå fra en tilskuer under et arrangement, mens derimot straff kan anvendes om handlingen gjentar seg og arrangøren har unnlatt å bortvise tilskueren eller på annen måte iverksatt tiltak for å hindre gjentakelse.

Tilsvarende tolkning av bestemmelsen er lagt til grunn at appellkomiteen i sak 01/25-28 som gjelder sanksjonskomiteen sak 03/25-28. Appellkomiteen uttaler:

Publikum inngår ikke som del av arrangøren, og arrangøren blir dermed ikke ansvarlig dersom publikum opptrer i strid med reglene. Arrangøren kan ikke uten videre ha noe umiddelbart ansvar for ytringer publikum kommer med under kamp, både fordi det er praktisk umulig, og fordi arrangøren ikke har adgang til å drive noen form for sensur av hva folk sier. Arrangøren kan selvsagt ha en plikt til å gripe inn dersom det blir utvist uakseptable ord eller handlinger fra tribunen, og arrangøren kan komme i ansvar dersom plikten til å gripe inn ikke blir overholdt.

I ovennevnte avgjørelse fra appellkomiteen var det dissens 3-2. Mindretallet delte blant annet ikke flertallets vurderinger knyttet til en arrangørs utvidede ansvar for den del av publikum som har klubbtilhørighet til arrangøren, herunder at deler av publikumet kunne regnes som endel av pliktsubjektet etter bestemmelsen – organisasjonsleddet som er arrangørklubben.

Flertallet finner i vår sak det ikke nødvendig å ta stilling til om denne supporter gjengen, som legges til grunn i hovedsak å bestå av spillere/medlemmer fra arrangørklubben, var å anse som endel av arrangementet. Poenget må etter flertallets oppfatning være at disse supporterne hadde en slik nærhet og tilknytning til arrangøren, at det i det forebyggende og holdningsskapere arbeid, og ikke minst når avvik forekommer i det enkelte tilfelle, er og var en mulighet for arrangøren på påvirke og håndtere hendelsesforløpet.

I likhet med saken nevnt ovenfor mener flertallet at det innenfor rammen av supporterkultur må aksepteres tilrop som både er usaklige og kan være krenkende om de tas personlige. Innen senioridrett må dette kunne sies om tilrop om at man er ræva, elendig, suger, kjøpt og betalt eller lignede. Dette gjelder også om tilropene rettes mot dommere. Andre tilrop kan være mer direkte rettet mot personlige egenskaper som utseende, kjønn, hudfarge og etnisitet mv, og kan være langt over grensen for hva idretten og samfunnet skal og bør akseptere. Særlig gjelder dette når tilropene rettes mot kampens dommere.

Utsagn og tilrop som «*fittedommer, stygg hore og horer som dere skulle ikke dømt håndball*», er åpenbart ikke akseptabelt og straffbare handlinger om disse var fremsatt av noen som ble holdt personlig ansvarlig som pliktsubjekt etter § 6 (1).

Flertallet har lagt til grunn at slike tilrop i vår sak er rettet mot dommerne fra en eller flere på tribunen. For at en arrangør skal kunne straffes etter § 5 (2) kreves etter bestemmelsens ordlyd at handlingene faller inn under beskrivelsen «tribunevold og andre alvorlige tilfeller av bråk og uorden (herunder rasisme, mobbing og trakassering)».

Vurderingstema er om tilropene nevnt ovenfor rettet mot dommerne kan regnes som andre alvorlige tilfeller av bråk og uorden, samt om arrangøren/organisasjonsleddet iverksatte tilstrekkelige tiltak for å stanse hendelsen for å beskytte dommerne.

Isolert sett mener flertallet at de tilrop som er gjengitt ovenfor er av en slik alvorlighetsgrad at de er å betrakte som mobbing/trakassering, og kan rammes av «arrangøransvaret» når de fremsettes fra tilskuere mot dommer avhengig av omfang/hypighet.

Flertallet har ingen opplysninger som skulle tilsi at arrangøren kunne forutsi at dette ville skje. Videre er det på det rene at arrangøren ved begge anledningene dommerne adresserte dette, ga tilsnakk til gruppen dette kom fra.

Av sakens forklaringer fremkommer ikke om de grove tilropene mot dommerne ble fremsatt før og/eller etter at arrangøren ble kjent med disse og fikk muligheten til å stanse forholdet. I mangel på bevis på dette punkt finner SAK ikke å kunne legge til grunn som bevist at typen tilrop som nevnt ovenfor ble fremsatt ovenfor dommerne etter at tiltakene ble iverksatt.

Dommerne har også i sin rapport vist til at tilskuere etter kampen i sekretariatsområdet ytret klare meninger om dårlig dømming, uten at arrangøren var til stede for å beskytte de mot denne typen tilbakemeldinger. Gitt foranledningen er dette svakt av arrangøren som åpenbart burde og kunne ha forebygget dette. sistnevnte er imidlertid ikke handlinger som etter vår oppfatning rammes av § 6 (2).

Selv om kampens dommere åpenbart har vært utsatt for uakseptable tilrop fra tribunen, herunder tilrop som har karakter og mobbing/trakassering, finner ikke SAK det bevist at tilropene har funnet sted i et slik omfang at arrangøren kan straffes for forholdet etter § 6 (2). I denne vurderingen inngår at arrangøren iverksatte adekvate tiltak når man ble kjent med hendelsene, og videre at flertallet ikke finner det bevist at forholdene gjentok seg etter at tiltakene ble iverksatt.

Selv om enkeltpersoner kunne vært straffet for mobbing/trakassering finner flertallet uten fra bevisbilde ikke grunnlag for at organisasjonsleddet (arrangøren [Anonymisert klubb A]), kan straffes for alvorlig tilfelle av bråk og uorden.

Dissens

Mindretallet – medlem [Anonymisert] – er kommet til et annet resultat enn flertallet, i hovedsak som følge av et annet syn på sakens rettslige utgangspunkt.

Mindretallet legger, som flertallet, til grunn at en eller flere tilskuere tilhørende [Anonymisert klubb A] s egne supportere kom med en rekke høylytte, negative tilrop til kampens kvinnelige dommere. Herunder blant annet at dommerne var «tragisk dårlige», «kjøpt og betalt», «kokosdommere», «skandaledommere» og «jævla dårlige» eller lignende. Dessuten legger mindretallet til grunn at flere av tilropene fra supportergrupperingen var grove og kjønnsrelaterte, slik som «fittedommere», «stygge horer», «horer som ikke skulle dømt håndball» eller lignende.

Mindretallet legger også til grunn at arten og omfanget av tilropene var en slik karakter at kamplederne fant det nødvendig å påtale forholdet overfor arrangøren i pausen mellom første og andre omgang, og at forholdene underveis i andre omgang var slik at de to elitedommerne fant det nødvendig å stanse kampen for å påtale dette overfor arrangøren etter en gang.

Slik som flertallet forstår mindretallet bestemmelsen slik at den inneholder to alternative forhold som kan gi grunnlag for straffansvar for arrangøren: «tribunevold» eller «andre alvorlige tilfeller av bråk og uorden». I dette tilfelle er det kun sistnevnte alternativ som er aktuell.

Mindretallet forstår bestemmelsens alternativ «andre alvorlige tilfeller av bråk og uorden» slik at den rammer tilstedeværelsen av rent objektive forhold i tilknytning til et idrettsarrangement. Språklig tilsier uttrykket «bråk og uorden» at bestemmelsen rammer en rekke forhold, blant annet tumulter, uro, støy, forstyrrelser og andre uregelmessigheter som finner sted i tilknytning til et idrettsarrangement. Det følger samtidig av bestemmelsens gradsuttrykk «alvorlig» at det kun er høyere grader av bråk og uorden som kan danne grunnlag for straffansvar. Bestemmelsen inneholder samtidig ingen entydig definisjon av hvor alvorlig forholdene må være for å oppfylle dens vilkår.

Hensynet til blant annet allmennhetens ytringsfrihet og idrettsengasjement tilsier at det må være et betydelig rom for uheldige og usmakelige handlinger og ytringer fra tilskuere under en håndballkamp. Som flertallet mener mindretallet at det derfor skal mye til for at slike handlinger og ytringer rammes av § 5 (2). Det må samtidig trekkes en klar linje mot kvalifisert krenkende adferd, slik som truende, forhånende, nedverdiggende eller ydmykende handlinger eller utsagn. Slik adferd er det ingen rom for i norsk håndball, heller ikke på tribunen i dekke av et sterkt engasjement for eget lag. Ut fra bestemmelsens tilstøtende parentes «(herunder rasisme, mobbing og trakassering)», legger mindretallet til grunn at rasisme, mobbing og trakassering i alminnelighet er ment å rammes av bestemmelsen.

Flertallet synes å legge til grunn at det i «alvorlige tilfeller av bråk og uorden» må innfortolkes et krav om at arrangøren har en reell mulighet til å forebygge, påvirke og/eller begrense omfang og virkningene av det/de aktuelle forholdet. Mindretallet har et annet syn.

Etter mindretallet syn gir bestemmelsen tydelig uttrykk for at vilkåret «bråk og uorden» retter seg mot tilstedeværelsen av rene objektive forhold under et idrettsarrangement.

Forhold ved arrangøren, slik som hans mulighet til å avverge bråket eller en eventuell tilknytning mellom arrangøren og den/de som bråker, kan språklig sett ikke utledes av bestemmelsen. Bestemmelsens angivelse av at den kommer til anvendelse uten hensyn til skyld, altså et rent objektivt ansvar, tilsier dessuten at det er lite rom for å innfortolke (subjektive) elementer knyttet til arrangøren som en del av bestemmelsens inngangsvilkår. Også systembetraktninger, og da særlig hensynet til innholdet i § 5 (1), som allerede innehar regler om straffansvar for arrangører som utviser *skyld*, herunder uaktsomt, jf. § 6 (1), taler etter mindretallets syn imot flertallets regelforståelse. Heller ikke hensynet til idrettens grunnleggende verdier og behovet for beskyttelse av disse eller formålet med bestemmelsen synes å støtte opp om flertallets tolkning. Mindretallet mener derfor at bestemmelsens vilkår må forstås i tråd med sin naturlige ordlyd, altså tas på ordet.

Grove rasistiske utsagn fra tribunen blir til eksempel ikke et mindre alvorlig overtråkk av idrettens grunnverdier utelukkende fordi arrangøren ikke hadde en reell mulighet til å avverge utsagnene. Særlig for slike alvorlige overtråkk av idrettens og håndballens verdier om blant annet likeverd og respekt må håndballfamilien i spesielle tilfeller kunne at adferden er uakseptabel og reagere overfor den ansvarlige arrangøren av allmennpreventive hensyn uavhengig av arrangørens skyld eller tilknytning til de som ytrer seg i slikt ordlag.

Mindretallet er samtidig enig med flertallet i at bestemmelsen kan medføre et uheldig vidtrekkende straffansvar for kamparrangører, særlig som følge av at det ikke må påvises subjektiv skyld. Slik mindretallet leser bestemmelsen, er imidlertid dette tatt hensyn til ved at bestemmelsen fremholder at straff «kan» ilegges. Bestemmelsen angir ved dette at det i tillegg til vilkårene om tribunevold eller alvorlig bråk og uorden, også er et vilkår om at straff *bør* ilegges i det enkelte tilfelle, slik tilsvarende formuleringer i eksempelvis straffeloven § 27 om foretaksstraff er å forstå. Hvorvidt vilkåret er oppfylt, må vurderes ut fra en konkret helhetsvurdering hvor særlig idrettens og håndballens grunnverdier må iakttas. Nettopp fordi bestemmelsen i utgangspunktet rammer vidt og bygger på et objektivt ansvar for tredjemanns (blant annet tilskuernes) handlinger, må terskelen for når straff bør ilegges, være høy.

En rekke momenter vil kunne være relevante ved den konkrete vurderingen, blant annet grovheten, arten og omfanget av de hendelser som har funnet sted, arrangørens handlingsalternativer og handlingsvalg, om noen som tilhører arrangøren har utvist skyld, straffens preventive virkning, om den/de skyldige er ilagt personlig straff, og noen har oppnådd en fordel igjennom de rettsstridige handlingene. Arrangørens reelle mulighet å forebygge, påvirke og/eller begrense omfang og virkningene av hendelsene vil følgelig etter mindretallets syn være høyst relevante og tungtveiende *momenter* i helhetsvurdering, men da ikke som absolutte vilkår for straff. Momentene vil også være særlig relevante i en eventuell straffeutmåling.

Med disse rettslige utgangspunktene går mindretallet over til vurderingen av om [Anonymisert klubb A], som arrangør av elitekampen mellom [Anonymisert klubb A] og [Anonymisert klubb B] den 6. desember 2025, har brutt § 5 (2) i protest- og disiplinærreglementet.

Ut fra det faktum som mindretallet anses bevist, mener mindretallet at dommerne i elitekampen mellom [Anonymisert klubb A] og [Anonymisert klubb B] ble utsatt for en ytringer av krenkende, nedverdiggende og ydmykende karakter fra kampens tilskuere. Som flertallet mener mindretallet tilropene var av en slik alvorlighetsgrad at de er å betrakte som mobbing/trakassering, og særlig de seksuelt trakasserende tilropene «fittedommere», «stygge horer», «horer som ikke skulle dømt håndball» eller lignende. Slike grove og kjønnsrelaterte tilrop hører ikke hjemme i norske håndballhaller, og oppfyller klart vilkåret om alvorlig bråk og uorden. At de er fremsatt av [Anonymisert klubb A] s supporter-gruppering som følge frustrasjon over dommernes avgjørelser eller som følge av et sterkt engasjement for eget lag, er klart ikke unnskyldelig i så henseende.

I tråd med det rettslige synet som mindretallet har utbrodert over, blir spørsmålet etter dette om [Anonymisert klubb A] bør ilegges en reaksjon som følge av de utsagn som ble fremsatt under håndballkampen. Ved den skjønnsmessige helhetsvurderingen av om [Anonymisert klubb A] bør straffes, tar mindretallet utgangspunktet i at det underveis i elitekampen mellom [Anonymisert klubb A] og [Anonymisert klubb B] ble fremsatt flere grove, kjønnsrelaterte og høylytte tilrop overfor kampens elitedommere. De svært så kritikkverdige og nedverdiggende tilropene er langt over grensen for det akseptable, og tilsa i seg selv at [Anonymisert klubb A] som arrangør hadde en særlig grunn, og plikt, til å reagere overfor den aktuelle supportergrupperingen. Mindretallet minner i den forbindelse om at en samlet idrettsbevegelse (NIF) har vedtatt at det i norsk idrett skal være null-toleranse mot trakassering og mobbing. I tillegg kommer håndballens eget verdiprojekt, #Verdiløftet, som har til mål å fremme håndballens verdier og ideen om at håndball skal være en plass å høre til for alle – i trygge rammer. Verdivedtakene forplikter alle organisasjonsledd, være seg håndballforbundet som sådan, den enkelte kamparrangør, lag eller klubb.

At arrangør i dette tilfelle først handlet etter påtale fra kampens dommere under pausen mellom første og andre omgang, taler etter mindretallets syn for at [Anonymisert klubb A] ikke var sitt arrangøransvar tilstrekkelig bevisst. Oppfatningen forsterkes ytterligere av opplysningene om at kampens erfarne dommere måtte stanse kampen i midten av andre omgang for å be om at arrangøren atter en gang tok tak i tilropene fra tribunen. Det høyst uvanlige behovet for stans i eliteseriekampen viser etter mindretallet syn at [Anonymisert klubb A] som arrangør ikke reagerte på en adekvat måte etter den første tilbakemeldingen fra dommerne. Med det tilsidesatt [Anonymisert klubb A] de forventninger som må kunne settes til en arrangør av en elitehåndballkamp, noe som bidro til å skape en utrygg opplevelse for dommere, som er viktig del av håndballfamilien.

Det at en rekke av de nedsettende tilropene kom fra arrangørklubbens egne juniorspillere/ supportere, er et ytterligere moment som med tyngde taler for at [Anonymisert klubb A] bør ilegges en reaksjon. [Anonymisert klubb A] hadde en særlig grunn og mulighet til å agere og få bukt med de kritikkverdige tilropene fra egne medlemmer tidlig i kampen, noe som ikke var tilfelle.

Samlet sett mener mindretallet at [Anonymisert klubb A], som arrangør av elitekampen, hadde et særlig ansvar å sikre trygge og gode ramme for alle tilstedeværende i håndballhallen, herunder kampens nøytrale dommere. Om nødvendig ved at enkeltsupportere eller grupperinger ble bortvist fra idrettsarrangementet i hallen. [Anonymisert klubb A] har, slik mindretallet ser det, klart ikke handlet i samsvar med det ansvar og de forventninger som påhviler dem som arrangør, særlig sett i lys av de grunnleggende verdier som håndballen og idretten aktivt søker å fremme. [Anonymisert klubb A]s handlinger, eller fravær av slike, har i dette tilfelle vært egnet til å skade håndballens anseelse på en slik måte at arrangørklubben bør ilegges en straff. Vilåårene for straff etter protest- og disiplinærreglementet § 5 (2) anses derfor som oppfylt av mindretallet.

Idet sanksjonskomiteens flertall er kommet til at [Anonymisert klubb A] skal frifinnes, finner mindretallet ikke grunn til å gå nærmere inn på straffeutmålingen.

Kjennelse

1. [Anonymisert klubb A] frifinnes.

Sanksjonskomiteens vedtak kan ankes til NHFs appellkomite i henhold til NHFs Protest- og disiplinærreglement § 17. Ankefristen er 7 dager fra forkynnesdato i henhold til NHFs bestemmelser om anker § 3. Anken skal sendes til paatale@handball.no.

Ankegebyret er 2 000 kroner, og en kopi av kvittering for innbetalt ankegebyr skal følge anken. Ankegebyret skal innbetales til konto 1813 37 64999 og merkes med klubbens navn og hva saken gjelder.

I henhold til Bestemmelser om anker § 1 skal en anke undertegnes av det organ som inngir anken eller av lederen i håndballgruppa (hvis det er en idrettsklubb som anker). Personlige anker må undertegnes av den som anker.

Kjennelsen er rettskraftig ved ankefristens utløp.

Vedtaksdato:	30.01.2026
Ankefrist:	06.02.2026
Ikrafttredelse:	Når endelig avgjort

Vedtaket er forkynt slik:

Forkynnesdato:	02.02.2026
E-post:	[Anonymisert klubb A], kampens motstander, dommere og region, samt internt i NHF